

Σε κάθε τομέα μαζικού συνδικαλισμού, η χούντα κατάργησε τις εκλεγμένες διοικήσεις και διόρισε δικές της. Όμως, από το 1972, στον πανεπιστημιακό χώρο ξεπήδησαν οι Φοιτητικές Επιτροπές Αγώνα (Φ.Α.Ε.) που κύριο έργο τους είχαν την αντιπαράθεση στα έργα των διορισμένων. Μια πρώτη ενέργεια ήταν η κατάθεση αίτησης στο Πρωτοδικείο της Αθήνας από 42 φοιτητές της Νομικής: Ζητούσαν την αντικατάσταση της διορισμένης διοίκησης στον «Σύλλογο Φοιτητών Νομικής η Θέμις» με άλλη, προσωρινή, και την προκήρυξη εκλογών για την ανάδειξη νέας. Ακολούθησαν ανάλογες αιτήσεις από τους φοιτητές όλων των σχολών. Πριν να εκδικαστούν, η χούντα απάντησε, Νοέμβρη του 1972, με στημένες φοιτητικές εκλογές. Η εκτεταμένη νοθεία βοήθησε να κερδηθούν από τους χουντικούς όλοι οι σύλλογοι αλλά έγινε αιτία να ξεπηδήσει δυναμικά το φοιτητικό κίνημα. Οι πραξικοπηματίες απάντησαν με τον Καταστατικό Χάρτη της Ανώτατης Παιδείας (26 Γενάρη του 1973): Ανάμεσα σε άλλα, καταργούσαν και τον συνδικαλισμό στην Ανώτατη Παιδεία. Οι φοιτητές του Πολυτεχνείου αποφάσισαν αποχή από τα μαθήματα (5 Φλεβάρη). Οκτώ μέρες αργότερα (13 του μήνα), δημοσιεύτηκε νομοθετικό διάταγμα (αρ. 1347), με το οποίο ο υπουργός Άμυνας μπορούσε να ανακαλεί την αναβολή στράτευσης των φοιτητών που δεν παρακολουθούσαν τα μαθήματα της σχολής τους. Την ίδια μέρα και την επόμενη (14 Φλεβάρη), οι φοιτητές πραγματοποίησαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας μέσα στο Πολυτεχνείο. Η δεύτερη συγκέντρωση διαλύθηκε βίαια, καθώς η αστυνομία εισέβαλε μέσα στο ίδρυμα. Συνελήφθησαν έντεκα φοιτητές, που παραπέμφθηκαν να δικαστούν, ενώ άλλων 88 διακόπηκε η αναβολή στράτευσης. Τους επιδόθηκαν φύλλα πορείας, για να παρουσιαστούν στο στράτευμα.

Ήταν 21 Φλεβάρη, όταν γύρω στους 4.000 φοιτητές κατέλαβαν το κτίριο της Νομικής, στην οδό Σόλωνος. Η τσάντα της σχολής μετατράπηκε σε χώρο συγκέντρωσης. Ακούγονταν τα συνθήματα «Δημοκρατία», «Κάτω η χούντα», «Δεν περνά ο φασισμός», «Λευτεριά στ' αδέρφια μας», «Ελλάς Ελλήνων Φυλακισμένων». Οι συγκεντρωμένοι έκαναν έκκληση στον αθηναϊκό λαό να συνδράμει στον αγώνα τους κι έδωσαν όρκο αντίστασης:

«Εμείς οι φοιτηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ορκιζόμαστε στο όνομα της ελευθερίας να αγωνισθούμε μέχρι τέλους για την κατοχύρωση: α) των ακαδημαϊκών ελευθεριών, β) του πανεπιστημιακού ασύλου, γ) της ανακλήσεως όλων των καταπιεστικών νόμων και διαταγμάτων».

Διστακτικά στην αρχή, ξεθαρρεμένα στη συνέχεια, μαζεύτηκε πολύς κόσμος γύρω από το κτίριο της Νομικής. Επίθεση της αστυνομίας διέλυσε προσωρινά τους συγκεντρωμένους που, από την οδό Σόλωνος, σκόρπισαν στους γύρω δρόμους. Επανήλθαν και πλημμύρισαν την οδό Ακαδημίας, μόλις οι αστυνομικοί αποχώρησαν. Η κατάληψη της Νομικής έληξε το απόγευμα της επόμενης μέρας (22 του μήνα). Οι καταληψίες αποχώρησαν με ασφάλεια: Χάθηκαν μέσα στο πλήθος των συγκεντρωμένων.

Ένα μήνα αργότερα (20 Μάρτη του 1973), περίπου 2.000 φοιτητές κατέλαβαν για δεύτερη φορά το κτίριο της Νομικής. Η πρωτανεία έστειλε τελεσίγραφο: Ή αποχωρείτε ή καλούμε την αστυνομία. Οι φοιτητές δεν αποχώρησαν, η σύγκλητος (πρύτανης ο καθηγητής της Ιατρικής, Κωνσταντίνος Τούντας) κάλεσε την αστυνομία να επέμβει. Οι αστυνομικοί περίμεναν έτοιμοι. Σχεδόν αμέσως, ακολούθησε έφοδος. Το κτίριο εκκενώθηκε με άγριο τρόπο, τραυματισμούς και συλλήψεις.

(τελευταία επεξεργασία, 17.11.2018)